

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Jesaja 2, 1 - 5
Ochtenddienst / middagdienst

Broeders en zusters, in deze dienst wil de Here ons bepalen bij het feit dat op een dag al de volkeren van de aarde elkaar aansporen om op te trekken naar de berg Sion, naar de tempel van de Here, om daar naar het onderwijs van de Here te luisteren en uitspraak te vragen in hun conflicten. Over die vreugde die het geeft om naar het huis van de Here op te trekken willen we straks ook zelf zingen met de woorden van Psalm 122 de verzen 1 en 2. Maar we zullen deze dienst beginnen met te belijden dat ons leven in handen van onze Here ligt. Uit eerbied voor de Here gaan we daarbij staan.

- 1. Votum**
- 2. Zegengroet**
- 3. Zingen : Psalm 122 : 1 en 2**
- 4. Lezing van de wet**
- 5. Zingen : Psalm 6 : 1 en 3 (vers 1 is Lied Morgenster)**
- 6. Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
- 7. Schriftlezing : Jesaja 1 : 10 - 31**
- 8. Zingen : Psalm 87 : 1 en 2**
- 9. Tekst : Jesaja 2 : 1 - 5**
- 10. Zingen : Psalm 87 : 3, 4 en 5**
- 11. Dankzegging en voorbede**
- 12. Slotzang : Lied 23 : 1 - 3**

Middagdienst

- 1. Votum**
- 2. Zegengroet**
- 3. Zingen : Psalm 122 : 1 en 2**
- 4. Lezen : Jesaja 1 : 10 – 31**
- 5. Zingen : Psalm 87 : 1 en 2**
- 6. Tekst : Jesaja 2 : 1 – 5**
- 7. Zingen : Gezang 3**
- 8. Dankgebed**
- 9. Collecte**
- 10. Zingen : Lied 23 : 1 - 3**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Ik weet niet, jongens en meisjes, of jullie wel eens naar het journaal of jeugdjournaal kijken. Als je dat geregeld doet, dan zal je wel opgevallen zijn, dat er vaak berichten zijn over oorlogen. En dan zie je vaak ook die verschrikkelijke beelden. Steden die in puin geschoten zijn. Mensen die hun huis en bijna al hun spullen kwijt zijn. Mensen die op de vlucht zijn voor de soldaten. De lichamen van mensen die gestorven zijn bij gevechten of om een andere reden zijn doodgeschoten. Ziekenhuizen vol gewonden. Huilende vrouwen en kinderen. Oorlog is iets verschrikkelijks. En de wereld heeft al zoveel oorlogen meegemaakt. Soms was het zelfs zo dat de halve wereld in oorlog was. In de vorige eeuw zijn letterlijk miljoenen mensen gestorven onder het geweld van de oorlog. En vandaag de dag lijden ook nog een miljoenen mensen onder de gevolgen van wat ze in de oorlog hebben meegemaakt. Er is dan wel vrede gesloten, maar in hun hart leeft de oorlog nog altijd door. Als ze een vliegtuig horen slaat de angst om hun hart. De pijn van man, vrouw of kinderen die ze in de oorlog hebben verloren overheerst hun leven iedere dag. Het is dan ook niet vreemd dat vlak na de Tweede Wereldoorlog, op 24 oktober 1945, 51 landen de Verenigde Naties hebben opgericht. Daar was ook Nederland bij. Die 51 landen hebben toen een Handvest opgesteld waarin zij verklaren, vastbesloten te zijn “komende geslachten te beveiligen tegen de oorlogsgesel, die tweemaal in onze generatie onuitsprekelijk leed over de mensheid heeft gebracht”. Het voorkomen en onderdrukken van oorlog is het doel van de VN. Inmiddels zijn bijna 190 landen lid van de VN. Met alle kritiek die men op de VN kan hebben, mogen we toch dankbaar zijn voor dit instituut dat toch een bijdrage heeft geleverd aan de vrede in de wereld. Al moeten we ook constateren dat de VN niet in staat zijn gebleken om altijd en overal voor vrede te zorgen. Al tientallen jaren is Israël in staat van oorlog. Het oude Joegoslavië heeft in het vorige decennium een vreselijke oorlog meegemaakt. We hebben twee grote oorlogen in Irak gehad. Er was de burgeroorlog in Rwanda en ik zou de lijst zonder problemen vele malen langer kunnen maken. De echte vrede tussen de volkeren is er nog lang niet. De wapens zijn de wereld nog lang niet uit.

Toch is dat wel de toekomst. Dat er geen oorlog, ja er zelfs geen wapens meer zullen zijn. Lijkt dat jullie niet fantastisch, jongens en meisjes? Nooit meer oorlog. Nergens meer een tank, een gevechtsvliegtuig of een pistool te vinden. Nu, die tijd gaat komen,

daar profeteert Jesaja in de tekst van vanmorgen over. Ik heb de tekst van vanmorgen als volgt samengevat:

Jesaja profeteert dat de Verenigde Naties van de wereld met elkaar optrekken naar de berg van de Here om vrede te vinden bij de Jakobs God.

De Here laat dit door Jesaja profeteren:

- 1 tot aansporing van zijn eigen volk Israël,**
- 2 tot redding van de volkeren,**

De Here laat door Jesaja profeteren dat de Verenigde Naties van de wereld met elkaar optrekken naar de berg van de Here om vrede te vinden bij Jakobs God, tot aansporing van zijn eigen volk.

Dat we vanmorgen met een profetie van de Here te maken hebben, wordt al gelijk duidelijk in vers 1. Waar die vreemde formulering staat: het woord, dat Jesaja, de zoon Amoz, aanschouwd heeft over Juda en Jeruzalem. Een merkwaardige combinatie. Een woord dat Jesaja gezien heeft. Met deze uitdrukking, het woord zien, heeft Jesaja willen uitdrukken dat wat hij nu schrijft een profetie van de Here is. Deze woorden die hij gaat schrijven, zijn niet zijn woorden, maar het is het woord van de Here, dat hij gezien is. Overigens geldt dat niet alleen voor de woorden van onze tekst, maar ook voor de teksten die verder volgen.

Onze tekst van vanmorgen, die aan de basis ligt van Lied 23, dat we aan het einde van deze dienst zullen zingen, staat ingeklemd tussen teksten die allemaal veel minder vrolijk zijn van toon. We hebben in Jesaja 1 gelezen hoe teleurgesteld en boos de Here is over zijn volk. Hoewel het volk nog wel offers brengt aan de Here, is het hart niet bij de Here. Het is alleen maar uiterlijk vertoon. Maar er is geen liefde. De inwoners van Jeruzalem en uit Juda hebben de Here in hun hart verlaten. Ze hebben geen boodschap aan de geboden van de Here. Maar ze liegen en bedriegen elkaar. Ze hebben meer oog voor andere goden dan voor hun eigen God, de Here. En dat in een tijd dat de Here heeft gezorgd voor grote economische voorspoed. Is het vreemd dat de Here boos is op zijn volk?

In de perikopen die op onze tekst volgen kunt u lezen hoe de Here verder gaat met zijn volk verwijten te maken, zonden bloot te leggen en met het aankondigen van zijn oordeel. Onze tekst is als het ware een vluchtheuvel tussen al deze teksten van oordeel en boosheid van de Here. Een vluchtheuvel. Daar gaat het de Here om. Hij wil dat zijn

volk weer terugkeert naar Hem. Weer in het licht van de Here gaat wandelen. Zoals dat duidelijk blijkt uit het einde van deze profetie. Waar de woorden klinken: Huis van Jakob, komt, laten wij wandelen in het licht van de Here. Volkeren van overal uit de wereld trekken naar de berg van de Here, Sion, de berg waar het huis van de Here staat. Zij gaan naar Jeruzalem omdat zij overtuigd zijn van de wijsheid en het oordeel van de Here. Het Woord van de God van Jakob brengt licht in een duistere wereld. Het Woord van de God van Jakob maakt een einde aan conflicten en zorgt voor vrede. Overal komen de volkeren vandaan. Maar het volk dat bij de tempel woont verlaat deze God. Wat een dom en dwaas volk is. Dat wil de Here zijn volk laten beseffen. Ga toch niet weg bij Mij, want bij Mij ligt de toekomst voor de wereld. Jeruzalem zal het centrum van de wereld zijn. Een centrum van wijsheid, vrede en recht. Jullie zijn het volk dat Ik heb uitgekozen om mijn volk te zijn. Wees dan niet dwaas, maar blijf bij Mij en deel in mijn eer, mijn glorie en in de vreugde die Ik breng. Ja, wandel in mijn licht. Het licht van mijn Woord. Het licht van mijn liefde. Het licht van mijn recht. Dat in de eerste plaats.

De Here laat door Jesaja profeteren dat de Verenigde Naties van de wereld met elkaar optrekken naar de berg van de Here om vrede te vinden bij Jakobs God, tot redding van de volkeren. Dat in de tweede plaats. Jesaja laat ons duidelijk weten, wanneer deze profetie vervuld zal worden. Vers 2: en het zal geschieden in het laatste van de dagen. Het laatste der dagen. Er zijn wel broeders en zusters, die hierbij denken aan de allerlaatste dagen voor de wederkomst van de Here Jezus. Als oorlog dichterbij komt of voedselschaarste dreigt, dan hoor je deze mensen uitspreken dat de Here Jezus nu wel snel zal terugkomen. Want kijk maar naar de tekenen. Toch is dit een bedenkelijke manier van redeneren. Vaak wordt zoiets pas geroepen als het dicht bij ons komt. Zolang de oorlogen en de voedselschaarste zich op plekken in de wereld ver weg bij ons vandaan gebeuren, dan hoor je deze mensen niet. Bovendien wijst de uitdrukking het laatste der dagen niet op de dagen vlak voor de komst van de Here Jezus maar op een langere periode. In de Bijbel wordt daarmee de periode aangeduid tussen de hemelvaart en de wederkomst van de Here Jezus. Dat deze periode van de laatste dagen al is aangebroken blijkt duidelijk uit Handelingen 2 vers 17. Daar brengt Petrus de uitstorting van de Heilige Geest in verband met de woorden van Joël, die gezegd

heeft: “En het zal zijn in het laatst der dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van mijn Geest op alle vlees”. De laatste dagen zijn dus al begonnen.

En in die dagen zal de berg van het huis van de Here vaststaan als de hoogste van de bergen en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. Om dit beeld goed te begrijpen moeten we weten dat in die dagen bergen vaak gezien werden als de zuilen waar de hemel op rust. Bergen brengen je dicht bij de hemel. Dichter bij God. Goden woonden vaak boven op een berg. En in het laatste van de dagen zal het huis van de Here vaststaan als de hoogste van de bergen en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. Er is dus geen plaats waar je dicht bij de hemel komt, dan in het huis van de Here. Het huis van de Here brengt je dicht bij God.

En al de volkeren zullen daarheen stromen en vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt laten wij opgaan naar de berg van de Here, naar het huis van de God van Jakob, opdat Hij ons onderwijs geeft over zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Dat deze profetie geen leeg woord is geweest is al eeuwen zichtbaar. Wij Nederlanders, die van oorsprong ook tot de heidenen behoren, mogen al eeuwen samenkomen in het huis van de Here. Bij het huis van de Here uit onze tekst heeft Jesaja ongetwijfeld aan de tempel van de Here in Jeruzalem gedacht. Maar wij mogen daarbij denken aan iedere kerk in de wereld waar de Here zijn gemeente vergadert. En waar we helaas zien dat in ons land steeds minder mensen naar het huis van God optrekken, mogen we horen van andere landen, waar velen tot geloof komen om de Here te ontmoeten.

En wel met een dubbel doel aldus vers 3. Namelijk om onderwijs te ontvangen over Gods wegen en het tweede is om Gods wegen te bewandelen. Onderwijs ontvangen over Gods wegen betekent dat we leren welke weg God met de wereld en ons mensen gaat. Zoals u dat op dit moment in deze preek ontvangt. Ik mag u uit het Woord van de Here onderwijzen hoe de Here zijn volk Israël heeft gewaarschuwd in de dagen van Jesaja. Hoe de Here voorzegd heeft dat heidense volkeren met vreugde naar zijn huis zullen gaan. En in het centrum van dit onderwijs staat natuurlijk onze Here Jezus Christus. Hij die zijn leven voor ons gegeven heeft om ons van onze schuld te bevrijden en uit de eeuwige dood te redden. Dat is toch waar we elke keer weer voor komen? Om te horen dat we genade hebben gevonden bij God. Om te horen dat we een toekomst hebben door de Here Jezus. Om te horen dat God onze Vader is. Om te horen dat Gods Geest in ons wonen en werken wil.

Ja en we zijn hier ook om de paden van de Here bewandelen. De Here wil niet alleen dat wij luisteren naar de weg die Hij met ons gaat. Nee, de Here wil ook dat wij met Hem meegaan. Met Hem wandelen door te leven naar zijn geboden. Door Hem lief te hebben boven alles en onze naaste als onszelf. Ik moet het iets anders zeggen. Want ik vertel het nu zo, dat dit de wil van de Here is. En op zich is dat natuurlijk waar. Maar zo staat het hier niet. De volkeren roepen elkaar op om naar het huis van de Here te gaan omdat zij zelf zijn paden willen bewandelen. Zij vinden wijsheid en recht in de geboden van de Here. Zij willen die geboden kennen want ze weten dat ze er wijsheid in is en naleving van deze geboden voor vrede zorgt. Wij hebben misschien wel eens de neiging om de geboden van de Here als lastig te ervaren. En dat zijn ze in die zin, dat de geboden van de Here ons confronteren met onze zondige natuur. Maar dat is toch niet het gevoel wat mag overheersen. Want de geboden van de Here zorgen er toch in de eerste plaats voor dat de wereld niet geregeerd wordt door het recht van de sterkste en de brutaalste. Ze zorgen ervoor dat het ons wel gaat in het land dat de Here ons gegeven heeft.

In omgekeerde volgorde komen deze twee elementen terug aan het einde van vers 3 als wordt uitgelegd waarom de volkeren optrekken naar het huis van de Here. Als daar staat: want uit Sion zal de wet uitgaan en des Heren woord uit Jeruzalem.

Maar met deze twee redenen hebben we nog niet alles opgespoord wat de volkeren naar God toe brengt. Want zij komen ook bij de Here om te luisteren naar de rechtspraak. Om hun conflicten beslecht te zien door de Here. Volkeren nemen het recht niet meer in eigen hand, maar buigen zich onder het wijze oordeel van God. Dus de Israëli's en de Palestijnen begraven uiteindelijk de strijdbijl. De Huttu's en de Tutsi's in Rwanda sluiten vrede. De Serviërs en de Bosniërs. De Arabische staten en de Verenigde Staten van Amerika zijn vrienden. Wat de Verenigde Naties niet kan bewerken, wordt dan werkelijkheid. En wat nog wonderlijker is. De vrede die ontstaat is geen gewapende vrede. De Here hoeft geen veiligheidstroepen te sturen om de rust te garanderen. Om de vrede veilig te stellen. Want de volkeren vernietigen hun wapens. De volkeren hebben volledig vertrouwen in elkaar. Maar hoe is dat mogelijk? Waar zijn de gevoelens van haat dan gebleven, die de volkeren tegenover elkaar voelen vanwege de gruwelijke dingen die zij elkaar hebben aangedaan? Hoe kun je verder met mensen die je vrouw en dochter verkracht en vermoord hebben? Hoe zul je deze mensen ooit kunnen

vertrouwen? Ooit rustig samen een kop koffie op een terrasje kunnen drinken? Dat is toch ondenkbaar? Ja, zoiets is voor ons ondenkbaar.

Hoe kan het dat volkeren zo met elkaar omgaan? Hoe kan het dat ze zich op deze manier onderwerpen aan het oordeel van God? Dat komt door de persoon van deze Rechter. Want deze Rechter is de volkeren voorgegaan op de weg van vergeving en zelfverloochening. De vijandschap tegen zijn Vader en zijn rijk, heeft Hijzelf verzoend door de straf voor deze vijandschap en de aanslagen te dragen. Want deze Rechter is Jezus Christus de eniggeboren Zoon van de God van hemel en aarde. Hij heeft ons met God verzoend en zorgt er nu ook voor dat de volkeren zich met elkaar verzoenen.

Het begin daarvan was al zichtbaar met Pinksteren. Toen mannen uit Galilea in vele talen het evangelie verkondigden. Daarna werd het zichtbaar in het feit dat de grote scheiding die er altijd tussen de Joden en de andere volkeren gelegen verdween. Joden christenen en christenen uit de heidenen gingen samen eten en drinken, gaven hun zonen en dochters aan elkaar ten huwelijk. Gingen samen in gebed en loofden de Here in een gezamenlijk lied. De band met de Here Jezus Christus bleek sterker dan de oude verschillen tussen de volkeren. De vreugde over de liefde en de band met Christus bleek sterker dan de oude vijandschap. En iets daarvan zien wij ook in onze gemeente. Helaas kunnen wij in onze gemeente die veelkleurigheid nog niet zo sterk zijn. Al hebben we hier in de gemeente ook mensen uit Afrika, Zuid-Amerika en Azië. Maar als u het Handboek van onze kerk eens zou doorbladeren dat we zusterkerken hebben over de hele wereld. In Noord-Amerika, Zuid-Amerika, Afrika, Azië, Australië en natuurlijk hier in Europa. En de verbondenheid met Jezus Christus verbindt deze kerken met elkaar over de grenzen van de volkeren. Over de culturele verschillen heen.

En straks als de Here Jezus terugkomt op de aarde zullen we kerk in al zijn veelkleurigheid zien. Zonder last te hebben van angst voor de vreemdeling. Zonder last te hebben van angst voor het onbekende. Zonder angst voor conflicten. Want die zullen er niet meer zijn. En ook al die kleinere conflicten die er nu kunnen zijn tussen man en vrouw, ouders en kind, burens, gemeenteleden, collega's, leerlingen. Al die conflicten zullen worden bijgelegd en er zal vrede zijn, zonder een spoor van angst of argwaan.

Dat is uw toekomst, gemeente van de Here Jezus hier in Hoogvliet. Wandelt dan in het licht van de Here, zodat u de volheid van deze verzoening zult zien en ervaren.

Amen

